

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 13. april 2005

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

JET,JHK/ J.nr. 601-31

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af den 22. marts 2005 følger hermed - i 5 eksemplarer - socialministerens svar på spørgsmål nr. 46 ad L 38

Spørgsmål nr. 46 ad L 38:

”Ministeren bedes oplyse, hvorvidt en kommune skal betale for det antal pladser i regionale institutioner/tilbud, der er godkendt/bestilt i forbindelse med den årlige rammeaftale, eller om kommunen skal betale for dens faktiske forbrug af pladser?”

Svar:

Rammeaftalen mellem regionen og regionens kommuner bliver til på grundlag af en redegørelse fra hver enkelt kommune til regionen om kommunens forventede behov. Regionen udarbejder herefter på grundlag af de kommunale redegørelser et samlet udspil for hele regionen til dækning af kommunernes behov for regionalt drevne tilbud. Denne proces sikrer en høj grad af åbenhed og gennemsigtighed mellem alle kommunerne og dermed et godt fælles grundlag for at opnå enighed.

Rammeaftalen giver ikke den enkelte kommune en ”trækningsret”, som man ikke kan overskride. Rammeaftalen fastlægger regionens forpligtelse i forhold til samtlige kommuner under ét i regionen.

Rammeaftalerne er heller ikke tænkt som et simpelt bestillingssystem for pladser, hvor den afgivne bestilling ikke kan fraviges. Rammeaftalerne skal skabes i en dialog mellem kommunerne og regionen, hvor den enkelte kommune fx også oplyser om, hvilke forbyggende foranstaltninger man planlægger på hjemløseområdet, hvilke nye boformer, der planlægges som en aflastning for forsorgshjemmene fx udslusningsboliger, alternative plejehjem, skæve huse til skæve eksistenser osv., dvs. informationer, som indgår som baggrund for regionernes udarbejdelse af udkast til en samlet rammeaftale.

Den samlede rammeaftale for kommunerne i regionen udgør således regionsrådets beslutningsgrundlag for, hvor mange pladser der samlet vil være brug for i den kommende periode.

Kommunerne betaler for deres faktiske forbrug af pladser. I takstfastsættelsen er taget højde for en vis overskudskapacitet til brug for akutte behov.

Kommunerne hæfter således ikke for de pladser, der er ”bestilt” i den årlige redegørelse til regionen. Begrundelsen herfor er, at en sådan bestemmelse vil skabe et ufleksibelt system, hvor det kan frygtes, at kommunerne underanmelder deres behov for pladser af frygt for at komme til at skulle betale for uforbrugte pladser. Det kan skabe risiko for akut pladsmangel og dårligere løsninger for borgerne, såfremt der ikke er bestilt de adækvate tilbud.

Eva Kjer Hansen

/Aksel Meyer